

Voorschoten, 15 maart 2017

Aan de gemeenteraad van Voorschoten.

Geachte raadsleden,

U staat voor een buitengewoon lastige opgave. Dat is iedere betrokkene in het dorp zich wel bewust. In heel korte tijd moet er een fors bedrag aan extra inkomsten en ombuigingen worden gevonden en laag hangend fruit is schaars.

Toch is het nu ook de kunst om het hoofd koel te houden en niet te bezwijken voor de verleiding om de gemakkelijkste weg te kiezen.

Het Herstelplan dat het college aan u heeft voorgelegd wekt hier en daar toch de indruk dat er wel voor een technisch gemakkelijke manier van ombuigen is gekozen.

Snijden in subsidies is relatief eenvoudig, er zijn geen wettelijke verplichtingen, het bedrag is direct of in 2 jaar binnen en de gevolgen worden bij de gesubsidieerde organisatie gelegd.

In het Herstelplan wordt echter ook een zgn 2^e schil genoemd: de moeilijker te realiseren ombuigingen die òf nog nadere studie vragen, òf door een andere financieringstechniek niet zo gemakkelijk zijn te realiseren.

Beleidsmatig is dat onbevredigend. De financieringstechniek hoort ondergeschikt te zijn aan het beleidsoordeel over wat het meest of minst gewenst is.

Is het wellicht mogelijk om het riant overschot van de rekening 2016 te gebruiken om tijd te winnen, zodat de ombuigingsvarianten uit schil 1 en schil 2 meer gelijkwaardig tegen elkaar kunnen worden afgewogen?

Concreet verzetten wij ons tegen de ombuiging van € 45.000 op de cultuursubsidies.

Het museum, de koren, de muziekkorpsen, de kunstkring, het filmtheater, de toneelvereniging, allen worden zonder scrupules of beleidsargumenten op nul gezet en raken hun gemeentelijke subsidie kwijt. Dat is *culturele kaalslag* te noemen!

En dat gebeurt in het dorp waar we allemaal zo blij zijn met de veelheid en pluriformiteit van verenigingen en met de massale vrijwilligersinzet.

De opbrengst is vrij gering, net aan de kostprijs van een halve formatieplaats. Maar die staan in schil 2 en komen in dit stadium nog niet aan de orde.

Dat relatief kleine bedrag is echter voor de betrokken organisaties wel net het vitale onderdeel van hun exploitatie waardoor ze kunnen bestaan en floreren. Het vormt als het ware de katalysator waarmee de gemeente de grote inzet van vrijwilligers, leden en deelnemers op gang brengt en vasthoudt.

Zonder dirigent kan het koor geen uitvoeringen geven, zonder instrumenten en uniformen kunnen de korpsen niet meer door het dorp paraderen, zonder die luttele duizend euro zijn er – na 50 jaar- geen 6 exposities van beeldende kunst per jaar meer. Het museum kan het gat in zijn exploitatie niet overbruggen door nog meer donateurs te werven of meer van ze te vragen, want het zijn er al duizend. Het filmtheater is klein maar fijn: hoge kwaliteit en groot enthousiasme, een pareltje voor het culturele leven.

U kunt dat allemaal niet met een penneestreek doorhalen. Doe dat niet!
Culturele kaalslag mag niet en hoeft niet in ons mooie dorp.
We rekenen graag op u.

Vriendelijke groet,
namens het bestuur van de Voorschotense Kunstkring,

penningmeester